

متن پرسش

بسمه تعالی سلام علیکم جناب استاد: چند سالی است بنده دچار فکر آزار دهنده ای شده ام، اینکه میبینم بشر بسرعت در حال تخریب طبیعت است و با گرم کردن ناحق کره زمین و آب شدن وحشتناک یخهای قطبی و بالا آمدن سطح آب ها و تولید سرسام آور پلاستیک و غیره کم کم این کره خاکی غیر قابل سکونت یا لا اقل سکونت در آن مشکل میشود و این امر در سالهای اخیر سرعت گرفته و غذای انسانها صدر درصد آلوده به مواد شیمیایی و غیر طیب و طاهر شده بشکلی که هیچ غذای سالمی یافت نمیشود چون مستقیم یا غیر مستقیم با چند دست به مواد آلوده وصل است، مثال حتی گندم آلوده به کود شیمیایی است، علوفه دامها آلوده است، مصرف اسراف کارانه انسانها در انرژی و ذخایر طبیعی که دیوانه وار انرژی ها را به گرما تبدیل میکنند و لامپهای بیهوده و بیجهت و..... مرا به وحشت می اندازد و به خاطر دارم در روایتی ظاهراً فرموده اند در آخر زمان حدود سه چهارم مردم کره زمین در اثر ابتلا به بیماریهای عفونی از بین رفته اند که احتمالاً میتواند بدلیل از بین رفتن جنگلهای استوایی در اثر بالا آمدن سطح آب اقیانوسها و کمبود اکسیژن و بالنتیجه خفگی مزمن انسانها و متعاقب آن ضعف سیستم ایمنی و ابتلا به بیماریهای عفونی باشد حال با این اوضاع خطرناک واقعا فرزندان ما چگونه خواهند زیست و خدا را چگونه در این بستر آلوده بشناسند و در دامن کدام طبیعت سالم بزرگ شوند و واقعا چگونه میتوان آرام نشست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با همه‌ی این سخنان که کاملاً درست می‌فرمایید، اگر ما در حدّ توان خود درست عمل کنیم و در حدّ توان خود به جامعه کمک نماییم که کمتر آلوده شود. حضرت حق که رب العالمین است آنچه باید برای ما و سعادت ما انجام دهد انجام می‌دهد. موفق باشید